

Poljčane. Tih in mirno so odhajali naši fantje lanskega leta k vojakom in rosne so bile njihove oči. Najtežje se je poslovil od doma Einfaltov Jože. Zopet in zopet se je oziral nazaj na svojo rojstno hišo in solze domotožja so mu drvele po licih. Kakor da bi nekaj slutil. In zla slutnja se je izpolnila. Še enkrat je videl svoj dragi dom, ko je došel na dopust. Še enkrat je pozdravil svojo mater, katero je nad vse ljubil, a potem je šel in se ni več vrnil. Pred kratkim je došla brzojavka, da je v bolnici umrl. V srce nas je zadela ta vest, to tem bolj, ker je bil Jože tih, miren in delaven fant, ki je bil zgled drugim. Dosti smo izgubili, ko smo izgubili Tebe, dragi Jože! V naši fantovski sredini se je pokazala nenadomestljiva vrzel. Naša žalostna srca Ti slednjič kličejo: Z Bogom, dragi Jože, z Bogom, mili tovariš!

Studence pri Poljčanah. Na sedmini po rajni Mariji Kodrič, posestnici v Brezju, katera je bila blaga mati dveh duhovnikov, se je nabralo 110 Din za misijone v Bengaliji. Najlepa hvala vsem darovalcem! Posnemajna vrednot!

Vitanje. Dne 9. t. m. se je peljal kolesar g. Ivan Potočnik, čevljarški pomočnik, na kolesu od svojega doma iz Pake pri Vitanju v Konjice ob prilike kolesarskega popisovanja. Pri velikem klancu nad premogokopom Polajna je izgubil oblast nad vozilom vsled slabe ceste, in ker so mu majhne mušice skočile v oči, je padel s precejšnjo silo 3 m po cesti naprej. Poškodoval si je obe roki in levo koleno. Želimo mu skorajšnjega ozdravljenja!

Celje. Pogreb vzorne služkinje. Dne 28. jun. je umrla v hiši dobro znane gostilne Pišekove Neža Lesjak. Služila je prav dolgo dobo 42 let zgledno, pošteno in zvesto. Njeno blago srce, polno dobrote, je delilo z domačo hišo ves čas svojega lepega življenja veselje in trpljenje. Rajnica je bila od ustanovitve Marijine družbe pa vse do svoje srečne smrti njena vzorna članica. Zato smo pa tudi vsi prepričani, da je bo Marija kraljevsko poplačala njeno zvestobo in ji dodelila v večnosti delež blaženosti, ki ji ne bo nikdar odvzet. Nenavadno, splošno priljubljenost nepozabne pokojnice je zgovorno izpričal pogreb, ki ga je vodil domači g. župnik ob asistenci g. Seliča, misijonarja pri Sv. Jožefu. Nobeno oko ni ostalo suho, ko je vlač. g. župnik v krasnih, klenih besedah vzel slovo od svoje zveste faranke. Počivaj v miru, blaga Neža, in veseli se svojega plačila!

Slovenjgradec. Zadnji čas je bilo v tukajšnjem okolišju razrešenih več županov in sicer: Peter Sirnik, župan občine Otiški vrh; Ferdo Sotl, župan, Šmartno; Aleksander Merjel v Golavibuki, in Jakob Jaš iz St. Ilja pod Turjakom. Imenovani pa so naslednji novi župani: Anton Radčel za občino Pameče, ki je imenovan mesto pred kratkim umrlega župana Luka Pogača; Franc Verdnik za občino Otiški vrh; Ivan Kac za Šmartno; Franc Sle-

mnik Golavabuko; in Franc Rozman za St. Ilj pod Turjakom. — Zadnji čas je bilo zopet dovoljenih oziroma na novo upostavljenih par naših prosvetnih društev, katerih delovanje je bilo pred nedavnim zabranjeno. Dovoljena so naslednja društva: Katoliško slovensko prosvetno društvo v St. Ilju pri Velenju, in Sv. Peter na Kronske gori, Bralno in izobraževalno društvo v Selah, Slovensko krščansko izobraževalno društvo v Razboru, Slovensko katoliško prosvetno društvo v Škalah, in Izobraževalno društvo v Belih vodak. Pred kratkim sta bili dovoljeni tudi Katoliško prosvetno društvo pri St. Andražu pri Velenju, in Prosvetno društvo v Šmartnem pri Velenju, tako da je sedaj vsega skupaj osem naših prosvetnih društev upostavljenih k ponovnemu delovanju.

Hrib kot zakladnica.

Znamenite najdbe — dragoceno kamnjenje in vsakojaki nakit, katerega so našli po dolgotrajnem iskanju pred tremi leti na hribu Alban pri Oaksaki v Mehiki, je videti na letošnji svetovni razstavi v Čikagi, kjer vzbujajo splošno in največjo pozornost. Ti zakladi so najbolj dragocene starinoslovske najdbe, do katerih so se sploh povzpeli v Ameriki. Gora Alban je bila v dobi vladanja Aztekov pravi Babilon hodnikov, večjih prostorov in teras. V notranjosti hriba je glavni trg, ki je dolg 300 m in širok 215 m. Predno so zadeli na najdbe, so natančno preiskali skalovje v bližini in prekopavali so zemljo dolgo časa. Raziskovalci so odkrili najprej stopnice, ki so bile nepopisno široke in visoke in so vodile do svetišča. V grobeh so našli 500 slik, same čudne predstave človeških teles, ki so seveda vsa spačena. Glave na slikah so stisnjene, prekonavado dolge in noge zvite. Počasi so prodirali raziskovalci v hrib in so se dokopali do preddvora, kjer so našli cele množine kosti, biserne verižice, dragulje in vse polno zapestnic. Nekatere lobanje so bile posute z raznimi dragocenimi kamni. Povsod so ležale po tleh ovratnice in uhani. Raztrešeni noži so pričali na tedajno navado človeških daritev. Žrtvam so pred darovanjem z nožem prerezali žile. Maska boga Ksipe Totoe je iz jantarja — dokaz, da je bil jantar v onih starodavnih časih znan tudi v Ameriki.

Ali si že obnovil naročnino?

Modne liste,

liste za ročna dela vseh vrst, kupujte in naročajte v knjigarnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru: Koroška cesta 5 — Aleksandrova cesta 6 — Kralja Petra trg 4.

Najstarejši letalec umrl.

Tiha ulica v zapadnem delu Berlina. Skozi meglo je videti obrise čudne hiše, ki ima strelne line in spredaj dvigalni mostič. V tem poslopju je stanoval Gustav Lilienthal, do pred kratkem — najstarejši aktivni letalec na svetu.

Ako je kedo opazoval Gustava Lilienthala, se je čudil delazmožnosti in živahnosti 83letnega starčka. Marsikdo ni mogel verjeti, da se je trudil ta moč s svojim bratom Otonom, kako bi uresničil prastari človeški sen o letanju po zraku. Pokojni Gustav je bil malodane noč in dan v svoji delavnici, kjer se je trudil z napravo peruti, s katerimi je hotel letati kakor ptič in seveda brez vsakega motorja. Neprestano je opazoval let ptic in po vzgledu teh bi bil tudi on rad rezal s peruti zračne plasti.

Gustav Lilienthal je prepotoval dobro polovico sveta in je znal povedati marsikak zanimiv doživljaj. Po poklicu je bil stavbeni mojster in je na tem požitju marsikaj izvrnega ustvaril, a glavna življenska naloga mu je le bilo letanje.

S svojim bratom Otonom se je zagrizel v zamisel ptičjega letanja. Ko so imeli v njunem rojstnem kraju v Anklanu takorekoč učenci uspehe z letalom, katerega so sami zgradili, od tedaj ni več izpustila želja poleta omenjenih bratov Lilienthal. Brat Oton je smrtno ponesrečil s peruti, ko se je spustil s hriba pri Lichterfelde. Niti bratova smrt ni oplašila Gustava, da bi opustil načrt peruti.

Silno je pekel Gustava razvoj letalstva s pomočjo motorja, kojega sta sovrtačila oba Lilienthala. In tako se je ubijal Gustav celo dolgo svoje življenje z načrtom, kako bi se naj dvigal človek iz lastne moči v zračne višine. V svoji delavnici na berlinskem letališču Tempelhof je Gustav Lilienthal svoje peruti skoraj dogradil, ko ga je pred kratkem doletela smrt. S pokojnim Gustavom je legel v grob zamisel letanja po ptičjem vzgledu.

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu Gosposke-Slovenske ulice.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštajerska hranilnica.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.